

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 107/2016-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 Co 466/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 4801/2015), sp. zn. 2 Co 318/2014 z 21. januára 2015 (Rvp 5578/2015), sp. zn. 10 Co 36/2015 z 30. januára 2015 (Rvp 5579/2015), sp. zn. 5 Co 517/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 5580/2015), sp. zn. 6 Co 720/2014 z 19. januára 2015 (Rvp 5581/2015), sp. zn. 5 Co 422/2014 zo 16. decembra 2014 (Rvp 5582/2015), sp. zn. 14 Co 10/2015 z 30. januára 2015 (Rvp 5983/2015), sp. zn. 5 Co 10/2015 z 27. januára 2015 (Rvp 5984/2015), sp. zn. 2 Co 557/2014 z 28. januára 2015 (Rvp 5985/2015), sp. zn. 2 Co 6/2015 z 28. januára 2015 (Rvp 5991/2015), sp. zn. 4 Co 680/2014 z 12. novembra 2014 (Rvp 6988/2015), sp. zn. 14 Co 399/2014 z 10. februára 2014 (Rvp 6989/2015), sp. zn. 11 Co 9/2015 z 27. februára 2015 (Rvp 9088/2015), sp. zn. 10 Co 97/2015 z 31. marca 2015 (Rvp 9089/2015), sp. zn. 3 Co 269/2014 z 25. marca 2015 (Rvp 9090/2015), sp. zn. 14 Co 118/2015 z 12. marca 2015 (Rvp 9091/2015) a sp. zn. 10 Co 79/2015 z 31. marca 2015 (Rvp 9553/2015) a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami Rvp 4801/2015, Rvp 5578/2015, Rvp 5579/2015, Rvp 5580/2015, Rvp 5581/2015, Rvp 5582/2015, Rvp 5983/2015, Rvp 5984/2015, Rvp 5985/2015, Rvp 5991/2015, Rvp 6988/2015, Rvp 6989/2015, Rvp 9088/2015, Rvp 9089/2015, Rvp 9090/2015, Rvp 9091/2015 a Rvp 9553/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 107/2016.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 2. apríla 2015, 21. apríla 2015, 30. apríla 2015, 18. mája 2015, 22. júna 2015 a 29. júna 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutiami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uvedenými v záhlaví tohto uznesenia (ďalej len „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v postavení žalobkyne v konaniach vedených Okresným súdom Bratislava II a Okresným súdom Bratislava IV (ďalej len „okresné súdy“), ktorých predmetom je rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov spôsobenej nesprávnym úradným postupom

okresných súdov v exekučných konaniach, v ktorých sťažovateľka vystupovala ako oprávnená. Okresné sudy rozhodovali vo veci samej rozsudkami, proti ktorým sťažovateľka podala odvolania, v dôsledku čoho jej ten-ktorý okresný súd vyrubil súdny poplatok 20 € podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov [(príloha zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“)]. Krajský súd sťažovateľkou podané odvolania, ktorými namietala uloženie povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie/odvolania, zamietol a príslušné rozhodnutia prvostupňových okresných súdov potvrdil ako vecne správne. V ostatnom podala sťažovateľka sťažnosti ústavnému súdu.

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktoré zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod spisovými značkami Rvp 4801/2015, Rvp 5578/2015, Rvp 5579/2015, Rvp 5580/2015, Rvp 5581/2015, Rvp 5582/2015, Rvp 5983/2015, Rvp 5984/2015, Rvp 5985/2015, Rvp 5991/2015, Rvp 6988/2015, Rvp 6989/2015, Rvp 9088/2015, Rvp 9089/2015, Rvp 9090/2015, Rvp 9091/2015 a Rvp 9553/2015 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

III.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

Ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich v odvolacom konaní o potvrdení rozhodnutí/uznesení súdov prvého stupňa o povinnosti sťažovateľky zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie ako riadny opravný prostriedok, ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu. Ústavný súd po preskúmaní predmetu aj týchto sťažností dospel k záveru, že z dôvodu, že sťažovateľkou použitá argumentácia v týchto sťažnostiach je identická s jej právnou argumentáciou, ktorú už použila v celom rade predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd v uplynulom období už zaoberal, sú preto sťažovateľke nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v rovnakých prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku, v dôsledku čoho nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 453/2014, I. ÚS 517/2014, I. ÚS 763/2014, III. ÚS 514/2014, III. ÚS 620/2014, IV. ÚS 255/2014, IV. ÚS 266/2014, IV. ÚS 267/2014, IV. ÚS 268/2014, IV. ÚS 340/2014 atď.), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho

pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu a vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. februára 2016